

EL FUTUR DE CATALUNYA

La qüestió catalana de la sobirania de Catalunya ha passat a focalitzar tota l'atenció política al nostre país, després de les multitudinàries manifestacions dels 11 de setembre de 2012, 2013 i 2014 reivindicant la independència de Catalunya de l'Estat Espanyol. Val a dir, que en això de les opcions polítiques, el criteri comunament acceptat en l'Església Catòlica, és que en principi totes les opcions polítiques són legítimes, perquè ella no té, ni propugna, cap model polític concret. De manera que ser independentista o espanyolista no afecta en absolut la fe. Ara que qualsevol opció jurídic-política de governar-nos ha de comptar amb la participació de tots, amb el consens de la majoria democràtica i amb el respecte a les persones que en siguin contràries i a la legalitat vigent. Perquè la independència, com la fe, es proposa, no s'imposa.

Amb tot, si bé és cert que l'Església no es compromet en cap opció política, també ho és, que sempre reconeix la forma d'Estat i de Govern que lliurement elegixen els seus fidels, que alhora són també ciutadans. Només que en el decidir el futur de la pròpia nació ningú no pot mantenir-se al marge de les possibles maneres de solucionar els problemes existents. Ja que la llibertat de les persones i dels pobles, són drets fonamentals. I tots sabem que els drets no s'atorguen, només es reconeixen i s'exerceixen. L'Església de Catalunya sempre ha estat molt identificada amb la cultura i la llengua del poble català, com no podia ser d'altra manera, perquè ella mateixa participa de les seves angoixes i esperances. Però haurà de tenir cura de no repetir a Catalunya una mena de nacional catolicisme, sempre tan nefast per a l'Església, perquè seguint la comparació del refrany castellà: *Tanto si el cántaro da contra la piedra como si la piedra da contra el cántaro, mal para el cántaro*. Que aplicat a l'Església vol dir: tant si la política es vol aprofitar de l'Església, com si l'Església es vol aprofitar de la política, la que en surt sempre malparada és l'Església, com abastament tenim comprovat. Per això aquesta no ha d'oblidar, que si bé entre els creients el desig d'independència és transversal, no és unànime, com no ho és tampoc entre els ciutadans.

Ara que perquè una opció concreta sigui plenament lliure, ponderada i fructuosa, abans s'ha d'haver informat suficientment de les conseqüències positives i negatives de la mateixa, i dels seus costos polítics, econòmics i socials en un futur immediat i a mig termini, no fos cas que per voler fugir del foc, caiguéssim a les brases. Nosaltres pregarem perquè això no succeeixi a la nostra estimada Catalunya, ara ni mai.

E. ZARAGOZA

EDITORIAL UN LLARG ESTIU I UNA GRAN CALMA

El titular d'aquesta secció porta dues paraules que poden correspondre a fets i fenòmens meteorològics, però només una d'elles si que correspon, i es el temps que està passant actualment, amb unes temperatures elevades, sol, pluja esporàdica i un bon temps, al contrari del mal temps que va fer els mesos anteriors. Tot això ha propiciat que la temporada del bolet sigui excel·lent i els buscadors puguin gaudir-ne practicant la seva busca, que no la mal anomenada caça.

L'altra paraula del titular que diu calma no es refereix al fenomen que succeeix al mar, sinó a la situació al període de temps que discorre durant la resta de l'any. En molts llocs i zones s'hi presenten llavors les anomenades temporades per contrarestar aquesta calma amb una definició específica com poden ser la temporada del bolet, la de l'oriç, la del cargol, la del calçot, amb un llarg etcètera on cada ajuntament o institució ho aprofita per fer la corresponent campanya, la majoria de vegades gastronòmica, amb plats preparats amb la cuina de l'època en que es presenten.

Sant Feliu no pot ser menys i també durant l'any organitza campanyes gastronòmiques de cara la promoció de la ciutat. Cal recordar la del Peix Blau Ganxó, la del mal denominat Uriç, la del Bacallà i Peixopalo, Ganxotapes, Mercat del Brunyol, etc., algunes presentades en unes dates ocasionals i coincidents amb les del menjar de l'estació de l'any, la majoria amb la intenció d'allargar o mantenir la temporada i l'atractiu de Sant Feliu de cares al visitants.

En aquests moments quan ja està vigent la campanya del Ganxotapes, que potser vol ser la continuació de la realitzada aquesta primavera, la realitat es que la ciutat viu una veritable calma, almenys pel que fa a visitants entre setmana. Els diumenges si que, amb motiu del mercat dominical es veu un gran moviment de persones al passeig i per les principals vies urbanes, però que una vegada acabat aquest, torna la imatge d'un Sant Feliu buit amb l'operació retorn dels visitants, llevat d'alguns que han optat per culminar la visita per gaudir de la cuina ganxona en els restaurants existents a la ciutat.

El mal es que posteriorment la festa del diumenge acaba amb un recorregut de gastar sabates mirant els aparadors dels comerços de la veïna Platja d'Aro. Circumstància aquesta que malauradament no es pot fer a Sant Feliu al trobar-se la majoria d'establiments tancats i a les fosques, qüestió aquesta que ha estat comentada en ocasions anteriors en aquesta mateixa secció.

MINOTAIRES GUÍXOLÈNS

ELS TURISTES QUE ENS HAN FALLAT...

I ELS QUE NO FALLEN MAI!!

De gossos (i gats)

Pel carrer de casa sol passar un veí que porta lligat un gosset. A una mà hi duu la corretja, a l'altra mà una bossa de plàstic i una ampolla plena d'aigua. És a dir, que quan ha acabat la passejada pels carrers de la nostra ciutat, entre la bossa i l'aigua de l'ampolla, no queda cap testimoni perceptible del pas de l'animal. A més, sempre condueix l'animal pel centre del carrer, del qual se n'allunya momentàniament en acostar-se algun vehicle, pel bé de voreres, façanes i portes del carrer.

Per altra banda, un altre veí, dies enrere, va deixar que el seu gos regués amb profusió la porta d'entrada de casa. Es va donar la circumstància que al cap de pocs segons jo sortia al carrer i, a la vista de basses i regalims i del veí que caminava portes enllà, li vaig cridar l'atenció per allò que jo suposava que era obra del seu gos. Davant de la meua perplexitat, el veí em va respondre amb un argument incontestable, propi de la més alta aspiració a la justícia distributiva. Em digué: "ho sento, a casa meua també ho venen a fer". Li vaig contestar a la defensa dient-li que no era pas jo qui venia a mullar la seva porta, ni el meu gos, que no en tinc cap. Va arronsar les espatlles, indolent, i continuà la marxa amb el gos desfilit arran de façanes i portes del carrer.

Segur que aquesta és una qüestió que afecta molts ciutadans. La manera més cívica, estètica i higiènica de resoldre-la no la sé, però (a més que els propietaris de gossos prenguin consciència d'aquesta situació un tant escabrosa, més enllà de les incomoditats, obligacions i servituds que comporta la tinença d'animals) cal algun tipus de mesura que garanteixi una ciutat lliure de deposicions de gossos (també de gats). Mentrestant, a Sant Feliu de Guíxols, és indubtable que els nostres carrers clamen, a diari, ruixats del cel.

JOSEP CULLELL-RAMIS

Associa't a EMAD Sant Feliu (Entorn Malalts d'Alzheimer i Demències)

Amb la teua col·laboració
ajudaràs els malalts
d'Alzheimer i de demència senil
C/ Luchana, 22 - Apartat 99
Tel. 669 68 81 10
17220 Sant Feliu de Guíxols
E-mail:
associacio@emadsantfeliu.org
http://www.emadsantfeliu.org

www.setmanariancora.cat - facebook: Setmanari Àncora - Imprimeix: Arts Graf. Fontané. c/ Fortuny, 2-A, 17190 Salt. - Dipòsit Legal: GI-22-1961.

El Setmanari ÀNCORA és una revista independent, oberta a tots el matisos i a totes les ideologies i la seva opinió només es reflecteix en els articles editorials. Ni la revista ni els col·laboradors habituals, no se solidaritzen necessàriament amb les opinions que exposen, defensen i signen els autors de llurs articles.

Edita: Associació Cultural Bitàcola - Director: Josep M. Isern.

Redacció, administració i publicitat: Passeig dels Guíxols, 17-Galeries del Mar - Horari redacció: dilluns de 18 a 20 hores - Tel. i fax: 972 328 366 - Adreça postal: Apartat 99 - 17220 Sant Feliu de Guíxols - Adreça electrònica: redaccio@setmanariancora.cat -

Subscripcions:

FORMAT PAPER LOCALS: ANUAL: 80 €
TRIMESTRAL: 20 €
FORMAT PAPER FORANS: ANUAL: 100 €
TRIMESTRAL: 25 €
FORMAT DIGITAL (Format pdf): ANUAL: 60 €
TRIMESTRAL: 15 €

Membre de (E) ACPC
ASSOCIACIÓ
CATALANA
DE LA PREMSA
COMARCAL

Generalitat de Catalunya
Departament
de la Presidència